

9

2018

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

ÖZÜNƏ DOST AXTARAN İT

(Mordov nağılı)

Qədim zamanlarda meşədə bir İt yaşayırdı. Təklilik, tənhalıq onu bezdirmişdi. Öz-özünə deyirdi ki, kaş özümə bir dost tapa biləydim. Elə bir dost ki, heç kəsdən, heç nədən qorxmıyaydı.

Bir dəfə it meşədə gəzərkən bir Dovşana rast gəldi və ona dedi:

–Ey, Dovşan, gəl dost olaq!

–Olaq, – Dovşan razılaşdı.

Onlar birlikdə gəzib-dolaşdılar. Qaranlıq düşəndə özlərinə dalda bir yer tapıb orada yatmaq, gecələmək qərarına gəldilər.

Gecəyarı bir Siçan onların yanından keçmək istəyəndə səsə İt oyandı. Tez yerindən qalxıb hürməyə başladı. Dovşan vahimə içində göz-lərini açdı, tir-tir əsə-əsə soruşdu:

– Nə olub, niyə hürürsən? – Bu dəqiqə Canavar səsini eşidib gələcək, ikimizi də yeyəcək.

«Bundan mənə dost çıxmaz, – İt öz-özünə düşündü, – Canavardan da qorxur. Yəqin Canavar heç nədən, heç kəsdən qorxmur».

Səhəri gün İt Dovşandan ayrıldı və Canavarı axtarmağa başladı. Bir dalda yerdə Canavara rast gəlib dedi:

–Ey, Canavar, gəl dost olub birlikdə yaşayaq!

–Yaxşı, – Canavar razılaşdı, – ikilikdə yaşamaq daha gözəl olar.

Onlar gecə yatdılar. Elə təzəcə yuxuyu getmişdilər ki, onların yanından bir Qurbağa tullandı. İt bərkdən hürməyə başladı. Canavar yuxudan ayılıb həyəcanla dedi:

– Ay İt, deyəsən sənın başın xarabdı. Ayı sənın səsini eşidib gəlsə, ikimizi də parçalayacaq.

«Buna bax, Canavar da qorxağın biri imiş, – İt düşündü. – Yaxşısı budur, gedib Ayı ilə dostluq eləyim».

İt gəzə-gəzə Ayını tapdı və ona dedi:

– Ey pəhləvan Ayı, gəl sənınlə dost olaq!

Tərifdən xoşhallanan Ayı razılaşdı:

–Yaxşı, mən razıyam, gedək mənım mağarama!

Onlar mağarada yatdılar. Gecənin bir aləmi çöldə səs eşidən İt bərkdən hürməyə başladı. Ayı yuxudan oyanıb donquldandı:

– Axmaq, nə hay-həşir salmısan?! Kəs səsini! İndi İnsan gəlib ikimizin də dərimizi boğazımızdan çıxaracaq.

İt öz-özünə düşündü:

– Ayıya bax! Bu lap qorxağın biri imiş ki! Mən gör kiminlə dostluq eləmək istəmişəm!

Səhəri gün İt İnsanın yanına getdi. Quyuğunu bulaya-bulaya yalvardı:

–Ay İnsan, gəl dost olub birlikdə yaşayaq.

İnsan razılaşdı. Onlar birlikdə yaşamağa başladılar. Gecələr İt hürəndə İnsan qətiyyən onu danlamadı, əksinə, təriflədi ki, həmişə ayıq-sayıqsan. O vaxdan onlar birlikdə yaşamağa başladılar. İt insanın evini qorudu, İnsan isə hər gün İtini yalladı, yemək verdi...

Tərcümə edib işləyəni:

R.Y.Əliyev

Allegretto

mf *trm* *trm* *mf* *Solo*

ffo. yā-can-dan

Xor *Solo*

gö-zü-mə, gö-zü-mə yu-xu get-mir

Xor *Xor*

bu ge-cə, bu ge-cə. bu ge-cə, bu ge-cə.

f Solo *Xor*

Bi-ri-n-ci zəng-dən öt-rü, gör ne-cə,

Solo *Xor*

bi-ri-n-ci zəng-dən öt-rü, gör ne-cə,

Solo

ü-rə-yim ə-sir bax, gör ne-

cə.

ca.

12

bax, gör ne-cə, gör ne-cə. (2001)

*Musiqisi Rəşid Şəfəqin
Sözləri Rafiq Yusifoğlunun*

BİRİNCİ ZƏNG

Həyəcandan gözümə
Yuxu getməyib gecə.
Birinci zəngdən ötrü
Ürəyim əsir necə?!

Qəlbimizdə arzular,
Əlimizdə gül-çiçək.
Yolumuzu gözleyir
Məktəb nəhəng gəmi tək.

Məhəbbətlə izləyir
Bizi doğma baxışlar.
Əl edib yola salır
Qohumlar, dost-tanışlar.

Vuruldu birinci zəng,
Ta bizim nə qəmimiz?
Biliklər ölkəsinə
Yola düşür gəmimiz...

